

Закотнинг фарзлиги ва фазилати | Фикҳ дарслари (285-дарс)

19:00 / 07 июнь 417

لَعَلَّكُمْ الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا الزَّكَاةَ وَعَاتُوا الصَّلَاةَ وَأَقِيمُوا

تَرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

Аллоҳ таоло:

«Намозни тўкис адо этинглар, закот беринглар ва Расулга итоат қилинглар. Шоядки, раҳм қилинсангиз», деган (Нур сураси, 56-оят).

Қуръони Каримда намоз билан закот йигирма етти жойда бирга зикр қилингани юқорида айтиб ўтилган эди. Ушбу оят ана шу оятларнинг энг шиддатлисидир.

Аллоҳ таоло намоз ўқишга қандай амр қилган бўлса, закот беришга ҳам, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга итоат қилишга ҳам шундай амр қилмоқда.

Демак, намоз қандай фарз бўлса, закот ҳам шундай фарз. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга итоат қилиш ҳақидаги амр қанча кучга эга бўлса, закот бериш ҳақидаги амр ҳам шунча кучга эгадир.

Аллоҳ таоло:

إِنَّ عَلَيْهِمْ وَصَلَ بِهَا وَتَزَكِّيهِمْ تَطَهَّرَهُمْ صَدَقَةَ أَمْوَالِهِمْ مِنْ حُدِّ

عَلَيْهِمْ سَمِعَ وَاللَّهُ لَهُمْ سَكَنٌ صَلَوَاتِكَ ١٠٣

«Молларидан садақа ол. Бу билан уларни поклайсан, тозалайсан. Уларнинг ҳаққига дуо қил. Албатта, дуоинг улар учун таскиндир. Аллоҳ ўта эшитувчидир, ўта билувчидир», деган (Тавба сураси, 103-оят).

Аллоҳ таоло ушбу оятда Набийимиз соллаллоҳу алайҳи васалламга амр қилиб, моли нисобга етган мусулмонларнинг молларидан закот олишга буюрмоқда.

Закотнинг бир номи «садақа»дир. Бизда «садақа» сўзи ихтиёрий хайр-эҳсонга нисбатан айтилса ҳам, араб тилида закотни билдиради. Закотни «садақа» дейиш «садақа» сўзида «тасдиқ» маъноси борлиги учундир. Чунки ўз молидан иймон-ихлос билан закотни чиқариб бериш мазкур одамнинг иймони ҳақиқий эканининг тасдиғидир.

Аллоҳ таоло:

كَبِيرٌ أَجْرُهُمْ وَأَنْفَقُوا مِنْكُمْ ءَامَنُوا فَالَّذِينَ

«Бас, сизлардан иймон келтирган ва инфоқ қилганларга улуғ ажр бордир», деган (Ҳадид сураси, 7-оят).

Иймон билан инфоқ бирга бўлганда кишига катта фойда келтирар экан. Бунда мўминларни закот ва бошқа молиявий ибодатларга чорлаш бор.

هُلِّلَايِضَرِّسَابَعِ نُبَاِنَع
هُلِّلَايِلَصَّيْبُنَلَا نَأ : أَمْهُنَع
نُبِ ذَاغُمَلَلَا قَمَلَسَوِ هِيَلَع
يَلَا هَتَّعَبَ نِيحِلَبَج
أَمْوَقِي تَأْتَسَلَا نَأ : نَمِيَلَا
مُهُتَّيَجِ إِذَافِ بَاتِكَلَهَأ
أَلْ نَأ أُوْدَهَشَيِ نَأ يَلَا مُهْغَدَاف
لُوسَرَأَدَّمْحُم نَأ وَهُلِّلَا أَلِ هَلِإِ
كَلِ أُوْعَاطَأُ مُهْ نِإِ فِ هَلِلَا

«Албатта, сен аҳли китоб қавмининг ҳузурига борасан. Бас, қачон уларнинг ҳузурига етиб борсанг, уларни «Лаа илааҳа иллаллоҳу ва анна Муҳаммадан Расулуллоҳ», деб шаҳодат беришларига даъват қил.

Агар улар сенга бунда итоат этсалар, Аллоҳ уларга бир кечакундузда беш вақт намозни фарз қилганининг хабарини бер.

Агар улар сенга бунда итоат этсалар, Аллоҳ уларга уларнинг бойларидан олиниб, фақирларига қайтариладиган садақани фарз қилганининг хабарини бер.

Агар улар сенга бунда итоат этсалар, яхши молларини олишдан ҳазир бўл. Мазлумнинг дуосидан қўрқ, чунки у (дуо) билан Аллоҳнинг орасида парда йўқдир».

Бешовлари ривоят қилишган.

هُلِّلَا يَضَرَّ رَءْيِي رَهْ يَبَا نَع
يَبِّنْ لَا يَتَا لُجْرٌ نَأْ هُنَع
مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلِّلَا يَلَص
إِذِ لَمَعَ يَلَعُ يَنْلُدْ لِقَاف
لِقَافٍ نَجْلَا تَلَخْدُ هُتْلَمَع
هَبْ كُرْشُتْ أَلْ هَلِّلَا دُبْعَتْ
ةَالْ صِلَا مِي قُتْ وَ، أَيُّ يَش
ةَالْ كُزْلَا يَدُوْتْ وَ، ةَبُوْتْ كَمْلَا

